Ч. 149. Четвер 13 (26) липня 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.
Письма приймають ся лиш франковані.
Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.
Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Послідна сесия ради державної. — Міжпарляментарна мирова конференция. — Події в Росиї.

Вправді не можна говорити про закінчене сесиї ради державної, бо парлямент збере ся ще в осени на наради, однако сесия від 30 січня до 21 липня становить немов би замкнену цілість для себе, а важні події, які збули ся в тім часї, заслугують на записане.

Палата послів зібравши ся по Різдві дня 30 січня с. р., опинила ся перед великим ділом, заповідженою виборчою реформою. В дожиданю того предложеня полагодила палата закони про континґент рекрута на 1906 рік, про обезпечене приватних урядників, про товариства з обмеженою порукою, дальше торговельні договори з Італїєю, Бельгією і Росиєю, як також торговельно-політичний закон на перший півріk 1906 року.

Закон о виборчій реформі внесено в палаті дня 23 лютого. Перше єго читане, розпочате дня 8 марта, займило 10 засїдань. Закінчено єго дня 23 марта.

Крім того полагоджено в марті змінений палатою панів чековий закон і принято закон о підвисшеню емеритур державних урядників.

Дня 27 марта установлено комісию реформи виборчої.

Настали великодні ферії. З борби сторонництв і народностий, викликаної проєктом виборчої реформи, виринула криза, котрої жертвою упав тодішний кабінет. Дня 1 мая подав ся бар. Ґавч до димісиї. Три дни пізнїйше обняв провід кабінету кн. Гогенльоге. Дня 15 мая рада державна розпочала на ново свої наради. Кн. Гогенльоге не урядував довше як неціли місяць і дня 28 с. м. уступив, внаслїдок чого заповіджене на слїдуючий день засїдане палати не відбуло ся. Аби против того відкликаня задемонструвати, зібрали ся перебуваючі у Відни посли під проводом п. Прадого на конференцию, на котрій ухвалено енерґічно спротивити ся становищу, занятому Угорщиною в справі митової тарифи.

Дня 30 мая помимо, що на міністеріяльних кріслах не було нікого, принято одноголосно внесене дра Катрайна о митовій тарифі.

Дня 2 червня оповіщено іменоване шефом правительства бар. Бека, котрий довершив утвореня кабінету, зложеного бодай в переважаючій части з членів парляменту.

Від тепер наради палати зійшли на друге місце, а головне занятє зібрало ся довкола нарад делеґаций, а відтак комісиї виборчої реформи.

Засїданя палати в часї від 12 червня до 13 липня виповнило переважно читанє промислової новелї. Між тим ухвалено також буджетову провізорию і торговельно-політичний закон на другий півріk 1906.

Дня 13 липня розпочала палата читане закона о удержавненю північної зелїзницї і занята була тим предметом до 20 липня, в котрім то дни відбуло ся послїдне засїдане перед фериями. Ухвалено на нїм ще змінений палатою панів закон о убезпеченю приватних урядників, закон о похатництві, дальше о зміні статута адвокатских палат і полагоджено справоздане квотової депутациї.

Правительство внесло в згаданім часї загалом 31 предложень, з котрих три взяло назад, а іменно: закон о італїяньскім університеті в Ровередо, о економічній угоді з Угорщиною і о участи в коштах справ спільних.

Пильних внесень появило ся в палаті в послїдній сесиї 131 в справах запомогових з причини елементарних нещасть, а 38 иншого змісту. Лише одно з них взято назад. Звичайних внесень поставлено 61, а число зголошених інтерпеляций дійшло до 1236, з чого полагодило правительство відповідними поясненями 251. Стенографічний протокол обіймає рівно 4600 сторін друку.

61

Звичай і мода.

(Культурно-історична розвідка. — Написав К. Вербенко).

(Дальше).

Правдиві панамскі капелюхи або „чіпачіна“ мають велике значіне і славу головно для того, що їм не шкодить нічого анї велика спека анї комахи, котрих в теплих краях повно і котрі там все нищать; они псують ся лиш тоді, коли їх довго носити на дощи, або коли лежать довгий час у вохкім місци. Але ще й тоді держать ся они в десятеро довше, як італїяньскі соломяні капелюхи. Та й висилка тих капелюхів легка: їх складають в четверо або звивають по дванайцять штук разом і так пакують.

Отсе єсть істория панамского капелюха, єго походженя і фабрикациї перед пятьдесяти роками. А нинї? Нинїшні панамскі капелюхи то зовсім щось иньшого. Дійстно правдиві приходять нинї безпосередно з Еквадора, Порторіко або із західно-індийских островів, головно з Монте Хрісто, малого поргового міста на острові Гаїті.

Але й в Европі взяли ся були борзо до сего промислу. Сирий материял, траву бомбонакса привожено з Америки. Крім того вишукано ще й инший материял, котрий доставляє т. зв. панамска пальма (названа в ботаніцї „Карльодовіка“ в честь іспаньского короля Кароля IV і єго жени Мариї Людвики, котрі обоє померли в Римі 1819 р.) Пальма тота росте у вохких лїсах в Перу, Болївії, Новій Ґранаді і на Панамскій шийцї, а також пересадили єї вже й до Бразилії. Тота пальма має листе як перґамін широке на 50 а довге на 60 центиметрів; єго збирають по лїсах, заким ще зовсім розвине ся, виривають з него реберця і грубші волокна, ріжуть нїгтем великого пальця на вузонькі пасочки, виставляють на сонце, мочать в кипячій воді, сушать, білять і з так приготовленого материялу виплітають капелюхи таким самим способом як і з бомбонаксу. Капелюхи з того материялу називають також чилїйскими або ґваякільскими і продають мало що дешевше як панамскі або таки за правдиві панамскі.

Перші в Европі взяли ся до того промислу Італїянцї, але замість робити капелюхи з бомбонаксу або панамскої пальми, робили їх таки з пшеничної соломи, лиш задля цїни держали то у великій тайні. Провінция Тоскана, особливо же міста Фльоренция і Ліворно славили ся довгі часи тим, що виробляють „правдиві панамскі капелюхи“. Ще й нинї єсть сей промисл дуже розширений в Італії. Крім сего краю виробляють панамскі капелюхи ще у Франциї і в Альзациї.

Особливу славу та й заслужену мають альзатскі капелюхи, бо там їх виробляють дійстно із спровадженого з полудневої Америки листя пальмового, а що їх платить ся все-таки досить дорого мимо того, що їх роблять в краю, то причиною сего єсть велика закрутанина при роботі, котра забирає богато часу. Пальмове листе мусять насамперед різати на тоненькі пасочки, але вже не нїгтями, відтак мусять довго білити на сонци і сортувати дуже докладно після їх грубости і краски. Аж по тім розпочинає ся виплітане капелюха, до чого дуже вправна робітниця потребує все-таки пять до вісїм днів. Виплетені капелюхи білять відтак через три або чотири неділї хемічним способом, а опісля білять ще раз на сонци і аж по тім надають їм фасон. Фасон надають вже мужчини тяжкими зелїзками. Відтак зручні робітниці пришивають до них підшивку і прикрашають їх після потреби й моди; аж тоді „правдивий панамский“ вже готовий. Але хто би гадав, що по тій всїй роботі готовий вже капелюх появляє ся зараз на голові якогось модного панича або якоїсь панни, що стає в нїм до забави в мяча, помилив би ся дуже. Далеко більшу часть тих капелюхів пакують старанно в скринї і они вандрують назад туди, звідки прийшов сирий материял, за море, щоби по якімсь часї вернути звідтам назад, але вже з назвою правдивого панамского капелюха.

От якими дорогами ходить мода! Купець і фабрикант мусять на закупниках відбити собі дорогу за море, але хто любує ся в моді і заграничних виробах, нехай же і платить за то; така видко єго воля. Не купець і промисловець тому винні, що мусять дурити і туманити, але публика, котра того хоче і домагає ся. Атже нераз можна чути, що хтось приходить до складу і домагає ся рижового капелюха. Купець подає єму соломяний капелюх і продає за рижовий і оба они переконані, що

В тім часї палата панів відбула 6, а делеґациї 11 засїдань.

Міжпарляментарна мирова конференция розпочала в Льондонї передвчера наради. Прибуло 500 делеґатів. Росийскі делеґати заявили, що мандати їх вигасли, тому вертають до Петербурга. Президент анґлійского кабінету повитав зібраних іменем правительства, короля і народу, котрий есть батьком всіх парляментів. З окремим привітом звернув ся до членів росийскої Думи і принагідно згадав про росийского царя, котрий так причинив ся до оживленя мирової ідеї. Хоч Думу розвязано, всеж таки буде она знов покликана до житя. Бесїдник закінчив окликом: „Дума не жиє — най жиє Дума!“, на що всї делеґати встали з своїх місць і в цїлій сали залунали довготревалі оплески. На пополудневім засїданю міжпарляментарної мирової комісиї ухвалено 40 голосами против 39 резолюцию, жадаючу, щоби гаґска конференция в своїм мировім дїлї розвинула більше тревалу діяльність і щоби держави порозуміли ся що-до поновного скликаня конференциї.

Президент росийских міністрів Столипин розіслав вчера до всїх ґенерал-ґубернаторів, ґубернаторів, начальників міст і намістника на Кавказї таку телеґраму: „Одвітно до одержаних від царя вказівок, для одноцїльного поведеня властий доношу, що правительство з цїлою енерґією, нї раз не вагуючи ся, буде старати ся о привернене ладу і спокою, не покидаючи властивої дороги. Розрухи мусять бути здавлені, замахи і революцийні рухи мусять бути зроблені неможливими. Зарядженя повинні бути строго розважені. Розходить ся о борбу против ворогів суспільности, а не против суспільности, отже всякі зарядженя не можуть бути незаконні, бо они замість успокоювати лише дражнять населене. Цїсарскі наміри непохитні і правительство має волю причинити ся до того, аби старі, неодвітні своїй цїли закони були в законній дорозї знесені або змінені. Старе правительство мусить бути відроджене, але порядок мусить бути удержаний. Маєте дбати о порядок, бо відвічальність упаде на вас, а енерґічні зарядженя правительства, стремлячі до спокою, підопре лїпша часть суспільности“.

Local Anzeiger довідує ся з Петербурга: Покликаний вчера до царя президент Думи Муромцев має разом з Шиповом і Стаховичем одержати поручене, аби були посередниками між Петербургом а опозицийними комітетами, аби ухвали, які запали у Виборзї, не були переведені. Столипина покликано перед ними до царя і він вручив цареви мемориял, в котрім представляє єму розвязане Думи яко небезпечність для монархії і династиї. Впрочім цар, як доносять до анґлїйских часописий, підписав указ, розвязуючий Думу, против своєї волї, бо в тім случаю уступив перед напором свого двірского окруженя. — В Петербурзї — як кажуть урядові донесеня — цїлковитий спокій. Помимо того правительство видало далеко сягаючі зарядженя осторожности.

Новинки.

Львів, дня 25-го липня 1906.

— **Є. Е. п. Намістник** гр. Андрей Потоцкий виїхав вчера рано до Бжеска для оглядненя міста відбудованого по пожарі при помочи державної запомоги, а вечером від'їхав звідтам на кілька днів до Відня в урядових справах.

— **П. Намістник в переворскім повітї.** З Переворска доносять: В суботу дня 21-го с. м. прибув сюди п. Намістник гр. Андрей Потоцкий, аби наглядно пересьвідчати ся о розмірах шкід, спричинених в повітї дворазовою сегорічною повенню. П. Намістник удав ся в товаристві старости п. Петруского в північну сторону повіта, котра найбільше потерпіла в наслїдок повений. По дорозї задержував ся п. Намістник, оглядав поодинокі знищені повенню селяньскі господарства і відбирав лично від начальників громад подрібні справозданя о ходї катастрофи і спричинених шкодах. Після дотеперішних неповних ще обчислень, шкода в тім однім повітї доходить до пятьох мілїонів корон. В ночи на недїлю повернув п. Намістник до Львова.

— **Відпочинок недїльний в трафіках.** П. Мінїстер скарбу др. Коритовский зарядив, аби в недїлї продавано в трафіках тютюн лише через 4 години і то з правила перед полуднем.

— **Опусти безпосередних податків в р. 1906.** Ц. к. краєва Дирекция скарбу оповіщує: Подає ся сим до загальної відомости, що по мисли артикулів IV. до XI. закона з дня 25-го жовтня 1896 ч. 220 в. з. д. і розпорядженя ц. к. Мінїстерства скарбу з дня 26-го мая 1906 ч. 39.540, належать ся в роцї 1906 слїдуючі опусти в безпосередних податках: а) в податку ґрунтовім опуст 15%, б) в податках домових з виїмком податку 5% від доходу з будинків увільнених часово від податку домового — опуст 12·5%. Головну суму загального податку заробкового знижено на рік 1906 подібно як в роцї попереднім о 25% і она виносить 36,600.923 К 76 с. Податок заробковий від предприємств обовязаних до публичного складаня рахунків вичислених в § 100 устун 1 і 5 покликаного висше закона буде на рік 1906 приписувати ся і побирати ся як в роцї попереднім в висотї 10%. Опусти під а) і б) будуть обчислені лише від державної належитости податкової з виключенєм додатків автономічних і зістануть в ц. к. урядах податкових записані в книжочки податкові взглядно в накази заплати на ті податки. Коли записанє то буде могло наступити, подасть кождий ц. к. уряд податковий в своїм часї окремими оповіщенями до загальної відомости. — Львів, дня 9 липня 1906. — *Ц. к. краєва Дирекция скарбу.*

— **Великий пожар.** Дня 20-го с. м. від удару грому, вибух в Чорнім Дунайци около 7-ої години вечером грізний пожар, від котрого погоріло 24 селяньских загород. Шкода виносить 225 тисяч корон.

— **Нещасливе село.** Пишуть з Крушельницї, стрийского повіта: Сей рік якийсь дуже нещастний для нашої громади. Не минуло ще й 10 днїв від другої повени, що — як звістно — наробила такого знищеня, а вже 19 с. м. навістило село нове нещастє. В саме полудне, коли всї дорослі люди були ще на полях та сїножатях, вибух огонь у одного ґазди і при сильнім вітрі знищив в однїй годинї 17 селяньских загород, самих біднїйших людий. Лиш завдяки розпучливому ратункови робітників з охрестности Мединич, занятих при будові зелїзницї, удало ся пожар зльокалїзувати. З нещастних погорільцїв лише пятьох було обезпечених.

— **Іспит зрілости** в гімназиї в Станиславові відбув ся від дня 3 до 10 с. м. під проводом дир. дра Томашевского зі Львова. Іспит здали: Бернштайн Як., Бльох Хаім, Бозовский Василь (з відзн.), Бучиньский Ярослав, Гауер Вув., Ціховский Л., Цїлиньский Ал., Фіхман Із., Горчиньский Ем., Гафтер Із., Іванків Д., Яцковский Й., Яцкевич Юл., Кавфман Із., Клюгман А., Комариньский Р., Краутгамер А., Левнер Н., Кукс Ал., Мацуляк Володимир, Марель А. (з відзн.), Медов Л., Мишкевич Володимир, Палїїв Ем., Переволоцкий Володимир, Рап Бен., Роттер Каз., Ривюк Ем., Сїлецкий Володимир, Стек Н., Щербак А., Токарский Лукиян (з відзн.), Вайсельберґер Ел., Цукерман Вольф (з відзн.), Берґнер Н. (екстерн.) 1 публичний ученик і 1 екстернїст відступили від іспиту, 7 ученикам публичним позволено поправити оден предмет по фериях.

— **Страшна катастрофа.** Телеграми принесли були опогди коротеньку звістку про вибух пальних материялів в пивници якогось купця в місточку Босковіце на Мораві. Показує ся тепер, що катастрофа була страшнїйша як то в першій хвили донесено, бо попекло ся звиш 40 людий і показало ся, що в цїлім місточку не було тілько олив, щоби можна було помастити нею рани всїм попеченим. Катастрофа стала ся в домі властителя

то дійстно рижовий капелюх, бо так єго називають. По правдї у нас не виробляють капелюхів з рижової соломи, бо она за груба і за тверда до плетеня; давнїйше роблено в Японії капелюхи й з рижової соломи, але лиш грубі, прості. Та й в Італїї здаєсь розколювано стебла рижу і роблено з них плетїнку, і від того пішла назва рижових капелюхів на ті, котрі виплїтають з розколюваної соломи. Але коли хтось конче домагає ся рижового капелюха, то купець даючи єму соломяний, змушений казати, що то рижовий.

До виробу соломяних капелюхів уживає ся виключно лиш житної і пшеничної соломи, а найлїпший материял дає т. зв. тосканьска або фльорентиньска солома. В Італїї сїють рід ярої пшеницї з довгими остями, котру називають „марцоляно“ від того, що єї сїють в марті; єї сїють дуже густо і на досить піснїй земли, від чого она дістає тоненькі і дуже гнучкі стебла. Стебла стинають, заким ще пшениця доспіє, мочать і білять на сонци або також хемічним способом і розтинають стебла межи колїнцями та наконець сортують. Найдовші стебла суть ті, що межи колосом а першим колїнцем; они бувають на 24 до 30 центиметрів довгі. Прості грубі капелюхи плетуть з цїлих стебел. До найлїпших капелюхів розколюють стебла і розрізують на тоненькі пасочки, широкі на трошки більше як пів а найширші на півтора мілїметра. До розрізуваня уживають маленького сталевого приладу, що на стіжковатій колодцї має 3 до 10 дуже острих малесеньких ножиків; той прилад всувають насамперед поволи в стебло а коли оно розколе ся трохи, ловлять розколені кінцї пальцями а той прилад сунуть борзо через цїле стебло. Иньший, ще докладнїйший спосіб розколюваня єсть такий, що насамперед розколюють стебло в однім місци вздовж, відтак розгинають єго і розпростовують, пускають між два валки, щоби єго добре вирівнали, а відтак розрізують єго гребіньчиком з дуже острими зубцями на тілько куснів, скілько потреба.

З так порізаних стебел, котрі називають „рижовою соломою“, плетуть руками відповідно широку плетїнку, білять єї за помочию сїрки, пускають між валки і вигладжують а наконець шиють з плетїнки капелюх, котрому опісля надають фасон в той спосіб, що прасують готовий капелюх та надають єму твердости. Ті, що плетуть плетїнки, иноді не шиють самі капелюхів, лиш продають єї до фабрик. Плетїнку виплїтають всїляко: або з рівними берегами, або з зубцями, широко, або вузко. Плетенє іде досить жваво, а коли треба плетїнку надточити, то пускають кінцї нових стебел під спід а відтак обрізують їх так, що треба добре придивити ся, щоби пізнати, де она надточена.

Виплїтанєм і шитєм капелюхів займають ся передовсїм в Італїї а відтак у Францїї, в Бельгії, Шкоциї, Німеччинї і Австриї. У нас виплїтають капелюхи звичайно лиш з житної соломи, але наші селяни знають ся знаменито на виплїтаню і шитю, та й уміють надавати соломяним капелюхам всїлякі фасони. В Коломийщинї виплїтано давнїйше — а мабуть ще й тепер то роблять — соломяні цилїндри, високі капелюхи з рівним денцем і вузкими крисами; в иньших сторонах виплїтають низькі, шиті круглаво, або знов низькі капелюхи з дуже широкими крисами. Дуже ориґінально виглядають капелюхи плетені в той спосіб, що із стебел не робить ся плетїнки, лиш сполучає ся цїлі стебла нитками з собою. У вісімдесяти роках м. ст. виплїтав у нас якийсь учитель капелюхи подібні зовсїм до т. зв. стирийских і они знаходили покуп навіть в Росиї.

Плетенє соломяних капелюхів могло би у нас мати велике значінє і причинилось би певно до піднесеня економічного стану нашого селяньства, як би було комусь заняти ся сею справою і у відповідний спосіб поучити охотних до сего промислу та вистарати ся для них о відповідні знаряди до сеї роботи.

(Дальше буде).

склепу якогось Ульмана. В его пивници вибух був огонь, а сторожа пожарна приїхала гасити. Ледви що угашено огонь, як начальник сторожі огневої довідав ся, що в сусідній пивници єсть зложене дерево: він хотів казати злити то дерево водою і спитав Ульмана, чи в тій пивници нема яких вибухових материялів, котрі були би небезпечві. Купець сказав, що нема. Сторожа пожарна для того не поробила ніяких забезпечень від вибуху і лиш взяла ся зливати дерево водою. Ледви що пустили струю води паровою сикавкою до пивниці, як нараз із пивниці бухнула довжезна полумінь з одного боку крізь двері пивниці, з другого крізь вікно. Вибух був з лоскотом і так сильний, що полумінь сягнула на більше як 20 метрів далеко, а сила тисненя воздуха вхопила кількох людий та підкинувши ними кілька метрів в гору, відкинула далеко на бік. Сила огню була страшенна, бо на декотрих людех, котрих полумінь найсильнійше захопила, до кількох секунд згоріло ціле одінє, з других звисали лиш недогорені лахи. Тай тіло, де его захопила полумінь, було спалене аж до костий, а у декотрих лице було так попечене, що вже не можна було розпізнати чоловіка. Навіть людем, що стояли досить далеко від місця катастрофи, обсмалило бороди і брови та волосє на голові. Ціла катастрофа була ділом кількох секунд. Припускають, що причиною катастрофи була бензина, котрої більший запас мусів знаходити ся в пивници. В пивници Ульмана горить ще дальше, а що єсть обава ще дальших вибухів, то около сто людий із сусідних домів мусіли перенести ся до подальших сусідів а дім, де горить, відокремлено зовсім. Попечених з 27 дуже тяжко відвезено до шпиталю в Берні.

— З перемиської епархії. Речинець для рукополаганя в єреї назначений на 14. серпня; прошеня належить вносити до 8. серпня. — Крилошаньскі відзнаки дістали оо.: Стефан Береский в Вяцковичах, Іван Мельник в Берегах, Ілия Крайчик в Будинині, Іван Плешкевич в Боратині, Волод. Ковальский в Себечеві, Іван Сиротиньский в Домашеві, Виктор Матюк в Карові, Павло Стукач в Тісній і Йосиф Кузьмак в Гочві. — Тит. радником еписк. конзисторії іменований о. Симеон Дуткевич в Піддубцях. — Мостодеканом добромильским назначений о. Ал. Чайковский з Передільниці. — Презенти одержали оо.: Миросл. Устияновский на Смерек, Лев Федонович на Плазів, Іван Головка на Яжів новий і Киприян Хотинецкий на Ярослав. — Завідателем в Кунинї поставлено о. Дим. Лаха, а сотрудником в Лиці о. Юл. Сембратовича. — Відпустку до львівскої архіепархії дістав о. Йосиф Кравчук. — До кан. звязи перемиської епархії принятий з львівскої архіепархії укінчений богослов Іван Богуский. — Правительство продовжило дотацию з религійного фонда на дальший один рік для сотрудників: в Себечові, Завадці (декан. височаньского), Зиндрановій і Рожджалові.

— Самоубийство поета. У Відни відобрав собі житє вистрілом з револьвера німецкий поет Фердинанд Саар, старик 70-літний. Причиною самоубийства була недуга, яка старого чоловіка мучила вже богато літ. Саар був давнійше офіцером і жив дуже скромно і порядно, бо умів погодити свої видатки з доходами. Коли в 1902 р. іменовано его членом палати панів, казав він сьміючись до своїх товаришів, що аж тепер буде мусів жити як пан.

† Помер у Львові в неділю дня 22 с. м. пенсионований радник Намістництва, б. староста в Золочеві, др. Франц Родер, в 61-ім році житя.

Телеґрами.

Ішль 25 липня. Є. В. Цісар принял нині о 11 год. перед полуднем президента міністрів бар. Бека на довшій авдиенциї. Пополудни возьме бар. Бек участь в родиннім обіді цісарскім.

Берест Литовский 25 липня. (Пет. Аґ.) З причини дневного приказу команданта варшавского округа военного вибух серед вояків стоячої тут залогою кріпостної облогової і двох компаній кріпостної артилерії бунт, до котрого прилучила ся ще й часть саперів. Підчас розрухів вибух огонь в касині офіцирскім і зранено ґенерала Іванова та кількох инших офіцирів. Владикавкаский полк арештував 240 бунтівників і зробив спокій.

Петербург 25 липня. Новоіменований начальний вожд чорноморскої фльоти, Скридлов, котрого виїзд до Севастополя означено на середу, заявив репрезентантови Петербурґскої Аґентії телеґрафічної: Обнимаю дуже трудне і перед цілим краєм одвічальне становище, особливо в виду загального критичного положеня. Росия нездужає, а Чорне Море, котре творить часть орґанізму російского, потребує дуже старанної опіки. Скридлов має надію, що моряки і офіцири будуть мати довірє до него.

Петербург 25 липня. (П. А.) Вчерашний третий день по розвязаню Думи минув спокійно. Ані в Петербурзі ані в Москві ані в инших містах провінцiональних не прийшло до розрухів ані до страйків, котрі би були в звязи з розвязанем Думи.

Петербург 25 липня. На подвірю дому, в котрім містить ся клюб социялістичний, уставила ся поліция. Внаслідок зарядженя начальника міста заборонено всяких зборів. Також центральний клюб кадетів розвязано.

Петербург 25 липня. (П. А.) Арештовано кілька осіб, котрі підбурювали маси до ворохобні і страйку. При арештованих знайдено компромітуючі документи. В той спосіб впали власти на слід широкого руху революцийного. Часописи, з виїмкою социялістичних, вийшли знову.

Париж 25 липня. Теперішний побут тутешного амбасадора російского Нелідова в Петербурзі пояснюють в російскій амбасаді в той спосіб, що Нелідов поїхав до Петергофу на авдиенцию, щоби подякувати цареви за одержаний недавно ордер. При тій нагоді буде Нелідов мабуть говорити про теперішні події, бо цар Николай дуже цінить думку сего старого досьвідного дипльомата.

Москва 25 липня. (П. А.) Арештовано 65 членів тутешного комітету социялістично-революцийної партиї, межи ними головних орґанізаторів ворохобні. Социялістичні збори заявили ся против устроюваня страйків в теперішній порі.

Одеса 25 липня. Мимо того, що власти зарядили дуже острі міри осторожности, прийшло вчера по полудни до розрухів. В бійці межи козаками а жидами було кілька убитих і ранених.

Господарство, промисл і торговля.

— Ціна збіжа у Львові дня 24 липня: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·40 до 8·60; жито 5·20 до 5·50; овес 8·60 до 8·80; ячмінь пашний 6·70 до 7·—; ячмінь броварний 0·— до 0·—; ріпак —·— до —·—; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 10·— до 11·—; вика 0·— до 0·—; бобик 0·— до 0·—; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона —·— до —·—; конюшина біла —·— до —·—; конюшина шведска —·— до —·—; тимотка —·— до —·—.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).